

че ужъ иска да се остави отъ да управля: тогава народътъ съ все сърдце го молилъ да не напушта. Уобщто Августъ управлялъ умно и добръ голѣмата Римска държава, която се простирала отъ Атлантическия океанъ до Евфратъ и отъ Дунавъ до пустиня Сахара и до скоковети на Нилъ. Тая държава имала повече отъ 100,000,000 жители. Августъ по-добръ я раздѣлилъ на области; за да ги съедини по-тѣсно съ Римъ, правилъ много пътишта и вади. (Што са останали отъ тогава римски пътишта и вади до сега оште правятъ човѣкътъ да се чуди на трайностьта имъ). Въ области ти, што били съпрѣдѣлни съ враждебни близосѣди, стояла римска войска, която брали повече то отъ жителе ти на области ти, а не отъ съшти ти Римляне. Тия съпрѣдѣлни области били прѣдадени на военни началници, които били подчинени направо подъ императорътъ, и затова ги наричали »императорски;« а други ти области упазили гражданско то управление, което било подчинено на римскиятъ сенатъ и били наречени »сенатски.« *) Въ самий Римъ императорътъ наредилъ за себе си стража съ име »преториянци«. Той най-много гледалъ да нагизди Римъ съ хубави храмове, позоришта, бани и др. т. Отпослѣ той ималъ право, дѣто казовалъ: »Азъ найдохъ Римъ кирпиченъ, а го оставямъ мраморенъ«. На Авгу-

*) За сенатски области се броили най-вече ония, които обикаляли Срѣдиземно море; тѣхъ населявали народи повече то мирни и работни, които вече били навикнали на римско то владичество; такъви били: Гръция и Македония, по-голѣмата часть отъ Мала Азия, Сицилия, Киренаика, Африка (сир. Картагенската областъ), Нумидия, Бетика (южна Испания). Нарбонска Галия (или югоисточна). Императорски области били ония, които се намирали по брѣговети на Атлантическия океанъ, на Рейнъ, на Дунавъ, на Евфратъ и на Нилъ, сир. Лузитания (сега Португалия), Тараконска Испания (сѣвероисточна), Аквитания (югоисточна Галия), Лугдунска (или срѣдна) Галия, Белгика, Далмация, Сирия, Египетъ и пр.